

[Pia Christmas-Møller]

de vil bryde et princip. Kunne man ikke lige så godt lade det offentlige afholde udgiften og så finde besparelser andre steder på det offentlige budget?

Eva Kjer Hansen (V):

Der er særligt to ting, jeg undrer mig over i dette lovforslag, der jo nu skal give ret til betalt fravær på grund af graviditetsundersøgelse.

Det ene, jeg undrer mig over, er økonomien. Ministeriet skønner, at arbejdsgivernes samlede merudgifter ved dette lovforslag vil udgøre 7,5 mio. kr., heraf 4 mio. kr. til de private arbejdsgivere. Hvilke undersøgelser bygger disse skøn egentlig på? Er der lavet nogle undersøgelser, der viser, hvor mange personer der har brug for at få fri fra arbejde til graviditetsundersøgelser? Og hvorfor kan disse i øvrigt ikke foretages uden for arbejdstiden? Jeg forventer ikke, at socialministeren for nuværende kan besvare disse spørgsmål, men vi vil fra Venstres side sørge for at få dem grundigt belyst under udvalgsarbejdet. En ret til betalt fravær fra arbejde i forbindelse med graviditetsundersøgelser kunne vel udmærket betinges af, at undersøgelsen ikke er mulig uden for arbejdstiden.

Til gengæld vil jeg sætte pris på en forklaring fra ministeren på, hvorfor der med dette lovforslag ændres fuldstændig på det princip, der ellers har været gældende, nemlig at det er kommunen, der udbetaler dagpenge under fravær på grund af graviditet, barsel og adoption. Hvorfor skal det at være gravid nu betragtes som en sygdom eller i hvert fald teknisk side-stilles med at være syg?

Det ville være formålstjenligt, hvis vi kunne få en forklaring på, hvorfor den ændring nu gennemføres i forbindelse med implementeringen af dette direktiv. Selvfølgelig skal vi have det pågældende direktiv implementeret i den nationale lovgivning i overensstemmelse med tidsrammen for direktivets gennemførelse, men jeg ser ingen grund til samtidig at ændre på de grundlæggende principper, således at det nu er arbejdsgiverne, der skal bære de fulde omkostninger i den forbindelse.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Mange mennesker har i forbindelse med deres overenskomster en ret til lægebesøg og tandlægebesøg, men det er altså desværre ikke

alle, der har det, og derfor synes vi i SF, at det er fint, at vi har fået dette minimumsdirektiv.

Vi konstaterer også med glæde, at Danmark på forhånd opfylder langt størstedelen af det bortset fra det betalte fravær i forbindelse med forebyggende graviditetsundersøgelser i arbejdstiden. Vi glæder os over, at det kan blive lovfæstet nu, hvis man ikke kan klare det i overenskomsterne. Vi er for dette lovforslag.

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte lovforslaget.

Vi peger på, at vi her i landet har haft graviditetsundersøgelser og også almindeligt forebyggende undersøgelser gennem en meget lang årrække. Vi ved, at disse undersøgelser i meget betydeligt omfang foretages uden for arbejdstiden, foretages i aftenkonsultation, hvilket vel er naturligt nok og måske også det mest behagelige for kvinden – efter mange kvinders opfattelse i al fald.

Hertil kommer, at der ved kollektive overenskomster i stort omfang er sikret lønmodtagere adgang til betalt fravær fra arbejde i forbindelse med de forebyggende undersøgelser. Inden for overenskomstrådet, men bestemt også uden for overenskomstrådet betaler en lang række arbejdsgivere altså allerede i dag løn eller dagpenge til de ansatte i forbindelse med graviditetsundersøgelser.

Vi føler os ikke fuldt ud overbevist om, at EF-direktivet gør det nødvendigt at gennemføre lovforslaget. Vi vil gerne bede om mere dokumentation under udvalgsbehandlingen. Det gælder også dokumentation for de økonomiske beregninger, finansieringen, som er indeholdt i bemærkningerne til forslaget.

Der er således flere forhold, som vi mener bør gås nærmere efter under udvalgsbehandlingen, men som sagt er vores indstilling til lovforslaget så kritisk, at vi ikke tror, vi kan overbevises om, at forslaget skal støttes ved tredjebehandling.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg skal blot meddele, at Det Radikale Venstre støtter lovforslaget med henvisning til, at det dels er en lovfæstelse af noget, som allerede er en udbredt praksis, og dels at der er tale om implementering af et rådsdirektiv.